Despre matchurile selecţionatei româneşti la Istanbul: tot, afară de rezultate

Un hotel periculos pentru Baratky. Stadionul Taksim alias arena Macabi. O galerie „moartă după 11 metri" şi un portar formidabil care seamănă cu David

Selecţionata divizionară a rămas izolată din cauza unei ierni, care a început cu o frenezie de zăpadă şi vifor cu totul nebănuită.

Nu este, desigur, o tragedie polară dar oricum, iată sunt trei zile, decând orice încercare de a vorbi cu Istanbulul rămâne fără niciun rezultat.

Aceeasi telefonistă răspunde plictisită de atâtea insistenţe, cu aceeaşi frază „funebră": „LEGATURA CU INSTANBULUL NU A PUTUT FI INCA RELUATA".

Ceeace înseamnă că emoţia mai persistă o zi şi că nesiguranţa va fi risipită abia... mâine dacă bine înţeles legătura cu Istanbulul va fi reluată.

Dar asta nu ne împiedică, fireşte, să urmărim selecţionata divizionară cu... gândul.

Şi pentru a putea să ne închipuim dimensiunile rezultatului, vom încerca o prezentare a condiţiilor, în care s'au disputat matchurile de la Istanbul şi a adversarului, pe care l-a întâlnit echipa noastră.

UN MATCH INTERNAŢIONAL PE ARENA... MACABI

Incepe filmul, care respectă destul de mult realitatea lucrurilor.

Echipa noastră a fost „cantonată" la hotel Bristol, care urmează în rang, imediat după Pera Palace şi Tokatlian.

Hotelul este situat pe bulevardul Tepé Bassi, la zece minute de teren.

O intrare cu trepte de marmoră albă, un hall spaţios, două camere elegant mobilate şi două piane desacordate.

In afară de aceasta, hotelul prezintă, prin situaţia lui, o mare... primejdie pentru Baratky.

Este numai la douăzeci de metri de „Garden", cel mai luxos cabaret din Istanbul.

Trebue să recunoaştem în mod sincer însă, că primejdia este mult atenuată de preţurile... „dinăuntru".

Pentru a da exemplu, este deajuns să spunem că pentru un foarte mic păhăruţ de wisky trebue să plăteşti nu mai puţin de 6 lire, ceia ce revine la 780 lei.

Şi cum jucătorii noştri primesc ca „bani de buzunar" numai o liră pe zi... se'nţelege dela sine că echipa a părăsit Istanbulul până când jucătorii noştri să poată avea banii pentru un păhăruţ de wisky.

Matchul se dispută pe „Stadionul" Taksim... dar trebue să înfrânaţi imaginaţia pentru a putea înţelege cum Taksim poate fi numit un stadion.

Dar pentru a fi lămuriţi dela început, iată si explicaţia.

Taksim se numeşte stadion pentrucă în limba turcă pentru un stadion, teren şi maidan, pe care se practică un sport, nu există decât un singur cuvânt: „stadyomu".

Şi revenind din aceste consideraţii mai mult sau mai puţin filologice, trebue să mărturisim că lucrurile nu sunt deloc complicate.

Inchipuiţi-vă un match internaţional pe arena Macabi şi ştiţi cu o preciziune aproape matematică în ce cadru s'a disputat matchul dintre selecţionata divizionară şi reprezentativa Istanbulului.

Pentrucă „Taksim Stadyomu" şi Macabi seamănă ca două picături de apă.

Gică Popescu

CUM ŞI UNDE ESTE INSTALAT STADIONUL TAKSIM

Taksim este cea mai frumoasă piaţă din Istanbul.

Pe prelungirea bulevardului Pera, pe dreapta, se află o fostă cazarmă, acum părăsită şi cuib pentru păsările răpitoare de noapte.

E un grilaj de fier, dar aceasta nu lasă să se vadă că în spatele lui, gangul puţin întunecos dă într'un „stadion" de football.

Ai trece foarte simplu mai departe insistând puţin în faţa turnurilor cu o arhitectură oarecum curioasă.

Te opreşte însă o tablă mare neagră, ca oricare tablă de şcoală primară şi pe ea este anunţat în litere scrise cu cretă matchul şi ora, la care se dispută.

Dar să intrăm înăuntru. De jur împrejur sunt numai ferestre sparte şi reclame.

Tribuna acoperită este de lemn, foarte veche şi foarte mică.

Incap de abia 2000 de spectatori.

Terenul este îngrădit cu un gard mărunt de şipci — reparat prin unele părţi cu scânduri tăiate cu toporul.

Solul este nisipos, cu unele văi mai mici şi... urcă în pantă uşoară înspre poarta dela... „peluză populară".

Barele sunt ceva extrem de drăguţ şi inedit. Subţiri, curbate — Sadowsky ar putea trage unele mingii cari ar trece peste bară, ceiace ar extazia galeria turcă — şi foarte şubrede. Un shoot bine „ghicit" de Auer le-ar putea dărîma iremediabil.

Iată asa dar cadrul, în care se dispută matchurile echipei noastre.

O GALERIE, CARE MOARE DUPA LOVITURILE DE 11 METRI

Publicul turc este suficient de disciplinat. Gândiţi-vă că matchurile sunt conduse de arbitri, cari la noi ar fi linşaţi şi terenul nu este totuşi îngrădit cu sârmă. Galeria din Istanbul cântă, aplaudă şi încurajează echipa cu cântece populare şi ştagăre la modă.

Dar cea mai puternică şi inedită caracteristică a ei — în afară de faptul că nu aplaudă decât goalurile — este că... „moare după loviturile de 11 metri".

Oricât de catastrofal ar conduce un arbitru, dacă dă două lovituri de 11 m. este iertat de toate păcatele.

Pe drept sau pe nedrept acordată lovitura este la fel de bine primită şi de beneficiari şi de nedreptăţiţi.

Arbitrul a fluerat 11 metri. Niciun protest. Toată lumea se ridică în picioare şi aşteaptă cu respiraţia tăiată pentru a isbucni în aplauze fie că lovitura a fost transformată, apărată de portar sau trasă afară.

In sfârşit, pentru a termina cu galeria otomană, trebue să adăogăm că se extaziază în faţa jocului... unguresc.

Pase centimetrice, opriri îi entuziasmează. Nu recunosc totuşi că o echipă e bună atunci când marchează multe goaluri.

VEDETELE ADVERSARULUI NOSTRU

Echipa Istanbulului, care de obiceiu are în asemenea cazuri şi jucători dela Ismir şi chiar Ankara, joacă la fel ca oricare echipă turcă: cu o viteză uluitoare.

Renter

Istanbulul poate alinia însă 11 jucători technici, aproape foarte technici dar care ca tactică a jocului nu ştiu de cât pasele în cruciş.

Şi pasează în cruciş ori de câte ori au mingia.

Compartimentul forte al echipei este linia de atac, în care vedeta este Fikret, extrema stângă a lui Fenerboghce.

Este un jucător bătrân, cu chelie pronunţată şi 32 de ani, bătuţi pe muche.

Are o viteză fantastică, un dribling în stare să scrântească genunchii mijlocaşului advers şi un shoat, care era să-l facă k. o. pe Mişu Constantinescu.

Baratky

Pal şi Duce au trebuit să facă apel la toată duritatea lor pentru a-i putea „ţine".

De altfel este o extremă pe care numai Vintilă, Florea sau Take Dumitrescu l-ar putea anihila... mai ales la propriu.

Urmează o linie de halfi foarte slabă şi doi fundaşi, cari joacă după moda veche: „partea dreaptă e a mea, partea stângă a ta" şi portarul Cihat: un jucător formidabil.

Dacă l-aţi vedea la Bucureşti a-ţi crede că în poartă apără... David.

La fel de frumos — seamănă ca înălţime şi chip într'un mod uimitor — acelaşi stil şi aceleaşi plonjoane impresionante şi fotogenice.

Este în vârstă de 19 ani şi jucătorul cu cele mai multe telefoane feminine, cari au făcut pe conducătorii lui Güneş, unde este jucător, să-l interneze la colegiul Galata-Saroy.

*

Iată cadrul, galeria şi vedetele.

Rămâne ca legătura cu Istanbulul să fie reluată pentru a vă da şi rezultatele.

N. Sucitulescu

Conferinţe despre football la posturile de radio germane

Direcţiunea centrală a posturilor germane de radio a luat interesanta hotărîre de a invita la microfon pe cei mai buni arbitri ai Reichului, cari să explice regulamentul jucului de football.

Bine înţeles nu este vorba de regulele obişnuite, ci de acelea care dau dese ori naştere discuţiunilor violente dintre jucători şi arbitri.

Se spune că în alte ţări unii jucători mai de seamă s'au hotărît să ţină conferinţe pentru arbitri.

Convenţie între Venus şi Rapid

pentru a organiza în comun turnee internaţionale în Capitală

Tratativele pe care câteva din grupările noastre fruntaşe — printre care e Venus şi Rapid — pentru a perfecta turnee pascale, se găsesc încă într'un stadiu puţin avansat.

Venus şi Rapid n'au reuşit încă să încheie tratativele.

Dealtfel, în acest sens, ne-a spus eri un reprezentant al feroviarilor, turneul Slaviei nu se poate considera perfectat.

Cât priveşte eventuala concurenţă pe care ar face-o Rapidului un turneu Racing Club Paris, care este angajat de Ripensia pentru Paşti, feroviarul ne-a spus că acesta nu se poate desfăşura la Bucureşti şi că Venus nu poate prelua organizarea lui, căci are o convenţie cu Rapid, potrivit căreia organizările internaţionale la Bucureşti să se facă în comun.

Kladno a câştigat turneul dela Alger

Cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, un turneu internaţional s'a desfăşurat la Alger, la care au participat echipa germană Kladno şi cele două echipe locale, Gallia şi RCU Alger.

Turneul a fost câştigat cu uşurinţă de S. K. Kladno.

Rezultatele inregistrate au fost:

24 DECEMBRIE

Gallia — Karlsruhe 21

Kladno—RCU Alger 3:1

26 DECEMBRIE

RCU Alger—Karlsruhe 2:1

Kladno—Gallia 7:0

Nici un conflict la F. C. Rapid

— Ai văzut, d-le C. Bauer, ce scrie „Nemzeti Sport" despre F. C. Rapid?

— Da, dar nu-i adevărat. La Rapid nu există nemulţumiri între jucători şi cu atât mai puţin cu cât ei şi-au primit salariile şi pe luna Ianuarie.

Că n'o fi conflict, credem, dar că jucătorii şi-au primit şi leafa pe Ianuarie nu prea ne vine...